

Amerikai versek

(részlet)

ONKRÉT ÉLESEN MEGVILÁGÍTOTT TÉRBEN *arra ébredsz fölébredsz é*
ha valóban gyűrött tömör masszaként aládcúsúzik a múltidő ha kinyújtott
 kezedbe pókhálóvékony szálon leereszkedik felismerhetetlen k
 árníthatatlan értékű tárgyakkal teli tál menekülőben vagy
 od egy tegnapi mozdulatról félig a küszöbön maradt s nem tu
 d elmozdítani félbeszakadt napsütés ahogy oldalt körömmollóva
 kívág és felfüggeszt hogy fújjon a szél a szélben a Valóság
 gőgött is v a l ó s á g ezt hirtelen és azonnal tudod a képr
 levált a mondat a jelentésről az értelem a nappal meg az éj
a sárkány
meg a tigris
 re tusként a nedves papíron összefolyt most mindent el fogok veszíteni
 hér Farkasomat magas fekete törzsű
 nyőhöz kötöttem nem értem hogy ve
 ettem láncra ilyen szép szabad állatot talán szokásaink vol
 k amikhez ragaszkodtam ülök a fenyőben a parazsat kiszórnám
 torna
 cipőmből de amikor leveszem látom nincs benne semmi és a l
 am ott megy a hegygerinc felé ezen most nem gondolkozom miér
 art egyedül nélkülülem a magasba kavicsesőben
 mégis megreggelizem ki
 töm a csészéből a folyadékot kávé, a kávé mögött is gőz
 jő kávé és Rousseau őserdejében a liliomkehely
 a liliomot ringat visszas
 molom az évmilliókat kibírhatalan gondolat tárgyakat kell s
 rjak magam köré hogy ne lássam a végtelen geometrikus téglát
 elvékonyodni
 nyként megnyúlni elektromos hangon csengnek az absztrakciók
 ülök az ágyban és megkérem a teremőrt fordítsa felém azt a széket amiben
 Boleyn Anna ült
 nikor a férjével utoljára beszélt fordítsa felém B. A. fejét ho
 vegye ki a vitrinből és adja kezembe azt a darab földet amin
 Szent Ferenc
 madaraknak prédikált és ne zárja be az üvegajtót mert a méreg
 ld vörösszélű tollat is akarom amit az önfeledten hallgatóz
 madarak egyike a szakadékba hullatott Satie szatécipőjébe É N
 máshol kell kitorjék
 éthúzó az üvegfalat a tavon egy szkúner hófehér magasraszabo
 vitorlája az a valóság ami kérdéseket csoportosít köréd a me
 yilkolt s az élő ideje nem ugyanaz? mégis. hogy kövessem ha ne
 lehetek jelen térben fekete-fehérsávos avantgarde gyapjúszokn

yám bokáig ér és bokáig ér lyukacsos posztimpreszionista zsiráf
bőr nyári cipőm is de a hozzávaló alul kerekreszabott minimali
sta vászoning csak combközép hosszúságú fejemen a kínai tájkép
rég kiment az időből párdücpettyes zokniban ottvagy alámerüls
z érte a kapuőrök jeleket tűznek lándzsavégre el kell ol
vasd hogy bejuthass klasszikus fémgyűrűkbe csúszom 10 000 kilom
éterrel közelebb milyen fogsor milyen törzs ferdeszemű gyereke

mosolyog

rám kis eleven legyezőt tár szét kisimuló ráncaiban sürgölődő m
atróz rákokat fehérborban főtt petrezselymes kagylót tálal Te
szereted a nyers borsos citromos lében fürdő osztrigát képzelet
edben vontatod cápaként úszik utánad a ^{g e o} metrikus gyerekkori H
AL egészen közel hajol egy metszet aprólékosságát kölcsönözve
ennek a háromszögű csillaggal határolt jelnek holott pontosan

tudod

(vagy épp azér

piros szájpaddlásában horog hogy szintelen műszálon vergődve
csúszott a nála erőszakosabb valóságba az élet nem közege az e
lmulás most Ő maga és így talán elgondolhatóbb a másik szerete
tt lény korai halála hogy akkor és úgy amikor még semmi sem vol
t eldöntve és befejezve mint egy toronyban ahol a biztonságosa
n előkészített halált megakadályozta a vak ember kuttyája ösztön
eivel szimatolva a veszélyt izgatott töredékek

mégis ott megy tovább toronymagasból
kilépve mégis ott iszik sárgaszemű tanítvány saját koponyacsés
zéből így részesülve a nagy elérhető misztériumban amit a ha
lál élve megtapasztalásának nevezünk de a szív arréblöki az es
emény részleteit ^{elszórja} ^{kiejti} száraz magként figyelme csak az érz
é kiségben felfoghatóra tapad MOST hogy válik le a gyümölcs héja
hogy bomlanak szét az érett narancsgerezdek lézerfény a lézerle
mezen féambarázdák közt otthonos titkát a véletlen magjaira bíz
za hol akarnak visszakapaszkodni gyökeret verni a tudatban a k
étségbeesés vagy egyszerűbb sporttal víziszíval horgászattal ö
sszefüggő területen piszkos hósávok közt araszolva a halhatatl
an vezeklő M. kihült cipője fejemen csalánruhája vaskesztyűj
e télen megvilágítja a filozófia életfája világító kristályo
s remegések a törzsén látható levélerezet amikor benne az opál
bőre alatt a vérerek felderengtek

és mégis m i s z t i k u s Hal

olajzöld vászon sárga szanszkrit betűk cölöpei köréverve egy f

elhőkarcoló

melyet vasrúdként hevített folyékony vörössé a nyári nap hogy

mindenben

kétkelkedsz mintha valóban felfoghatatlanul bonyolult lenne komp
lex égi jelentésekkel telve holott nem az és nem úgy mert ha
rmadikként ^{van jelen} ^{mert szereted} tartalmait és tartalékait maradéktal

megosztja veled s a lebontható
nyugodtan mondhatjuk végtelenbe futó
sor titkát a horogkötésen át Burlington buszmegállójában a
rjítően sivár és meghittén barátságos people járat south end
kocsijával a tópartig követheted ettől lesz egészen egyszerű
s mint az imént fogott szétdarabolt két kis pörcs nem mo
l hogy szenved a múltban s majdnem kisiklik a szemlélet fő
ából majdnem vigasztal mintha a szemlélőben próbálna val
megvilágítani nem akarja az igazságos és igazságtalan gy
latias hurkait át csomózni kiemelni az érzelmek kaotikus
homályából de mint aki tudja hogy mégse lehet i g a z á
k é z b e v e n n i

oly nagyszerű nagyvonalú módon van vissz
va használatból megkopott tokjába rejtve a fogalmi létében

végsőkig t i s z t á z o t t levegőben elúszó Tantrikus tiszta HALFOGÁS

